

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1966/2021
13.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић, Данијеле Николић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милена Стаменковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Високи савет судства, Привредни суд у Зајечару, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж pp1 2/21 од 29.01.2021. године, у седници одржаној 13.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Неготину Гж pp1 2/21 од 29.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Неготину Гж pp1 2/21 од 29.01.2021. године

Образложење

Решењем Основног суда у Неготину, Судска јединица у Кладову П pp1 63/2020 од 27.10.2020. године, одбачена је тужба тужиоца поднета том суду дана 24.07.2020. године, као неблаговремена.

Решењем Вишег суда у Неготину Гж pp1 2/21 од 29.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем, применом члана 294. став 1. тачка 2. Закона парничног поступка, а у вези члана члана 26. став 1. и члана 22. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбачена је тужба тужиоца као неблагоприятна, имајући у виду садржину тужбеног захтева којим се тражи накнада материјалне штете штете због повреде права на суђење у разумном року. Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбачај тужбе. Ревизијски наводи који се односе на примену процесних правила и утврђено чињенично стање, не представљају разлоге за изјављивање ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога применом члана 404. став 1. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Имајући у виду да је у овом случају побиијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим је тужба одбачена као неблагоприятна, и поступак правноснажно окончан у спору мале вредности (означена вредност предмета спора у овој парници је 82.229,47 динара), то ревизија тужиоца није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правноснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога, на основу члана 413. и члана 420. став 2. и 6. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић